

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 " — "
Negyedévre . . . 2 " 50 "
Egy hóra . . . — " 85 "
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-u. 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vess től

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Államcsiny.

Pécs, 1896. november hó 2

(*) Ugy látszik, a nemzet bárója tetszeleg magának azzal, hogy mindenben, ami a népakarat elnyomására vonatkozik, utánozza III. Napoleont. Ez is megcsinálta a szuronyok hatalmával az ugynevezett államcsinyt s magát császárnak proklamálta. Bánffy b. is szakasztott így tett, midőn erőszakkal, a törvény kijátszásával igyekezett hatalmát biztosítani, a melynek sokkal számosabbak — fájdalom — az áldozatai, mint III. Napoleon államcsinyjének.

Magyarország tehát a most lefolyt választásokban a Bánffy b. szája-ize szerint döntött a maga sorsa fölött, ha ugyan döntésnek lehet nevezni az erőszak és hazafiataltság által rendezett államcsinyt. Mert valóban ennek lehet nevezni azt a frivol játékot, a melyben hatalmi tulkapások, ármány, csábítás, csel, lélekvásárlás, szuronyok, elvtagadás és az erkölcsi romlás száz meg száz neme találkoztak egy nagy orgiára, melyet Bánffyk szótára szerint győzelemnek neveznek.

Az volt a cél, hogy olyan többség hozassék létre, mely újabb tíz évi rabságba taszít bennünket Ausztria kedvéért, s úgy látszik, csakugyan sikerült oly többséget összehozni, mely még a saját édes atyja kivégzését is megszavazza, nem hogy idegenkednék közös anyánk, a szegény magyar haza megrontásától. Bizony, ha az ellen-szerekről kellene gondoskodnunk, aligha

találnánk ilyent, legfeljebb ha az ellenzék a teljes passzivitásra adná a fejét s Doda Traján ismeretes recipéje szerint feléje se nézne a t. Háznak, ahol kufárok ütötték föl tanyájukat.

Bánffy b. nagy céljának elérésére szüksége volt, hogy a jobbak és bölcsőbbek kiirtassanak a Házból, de bejussanak nagyobb részt az ország legtehetségtelebb, politikai jellemről fogalommal sem bíró elemei. Hisz aki több vidéken ismerős e hazában, bámulva tapasztalhatta, hogy ahol egy tehetség nélkül való, de egyuttal merész, tolakodó jellemű ember van, az mind szerepelt a jelöltek névsorában. Sajnos, hogy most már legtöbbje a nemzet képviselői sorában is. Csak magáról Budapest-ről is egész raja zudult ki a svihákoknak, hogy kerületet szerezzenek, még pedig nem csupán kormánypártiak, de olyanok is, akik ellenzéki vezérférfitakat tudtak egy-egy ajánló levél erejéig becsapni.

Tehát olyan lesz a mostani, jobbára új emberekből alakult képviselőház, mely legalkalmasabb arra, hogy a népképviselői intézményt nevetségessé, gyűlöletessé tegye s végképpen lejárassa. Gondolkozóba is estek jobbjaink, nem-e helyesebb volna nekik a tervbe vett obstrukció helyett a sztrájkot kimondani, hogy sem a parlamentarizmus fogalmát az üres komédia színvonalára súlyeszszék le. Mert azzal, ha az a néhány pad ellenzéki képviselő nem folytatja tovább a meddő küzdelmet a mostani rendszer ellen, azzal még aligha tesz eleget kötelességé-

nek; hanem ha teljesen távol tartja magát a küzdelemtől, ezzel majd gondolkodóba ejtheti magát a koronás királyt is.

Minden rosszra van azonban némi jó is s éppen a rossz fordul néha annyira jóvá, hogy egy jobb, tisztább kor felderültét siettették azok, a kik rossz eszközökkel törtek rossz cél elérésére. A Háza az ellenzék megfogyva fog bevonulni, a mely kisebbség bizonyára el lesz keseredve legjobbjainak elbuktatása miatt. Ezt az ellenzéket elkeseredése nagy tettekre fogja sarkalni s mint III. Napoleonnak félelmes ellenségévé tudott lenni az öttagu Gambetta-féle ellenzék, oly erőteljes támadásokra lehet a hallatlan erőszakoskodások árán hatalmon maradt kormány és szolgálkú többsége elkészülve.

De lehetetlen is, hogy a nemzet ne szörnyedjen el a fölött az államcsiny fölött, melylyel ez a kormány a választásokat meghamisította, csak azért, hogy jobb osztráknak bizonyulhasson, mint a minő magyarnak láttuk a kiegyezési tárgyalások folyamán.

A közszellem ébredését látjuk már abban is, hogy a választó közönség közönye megszűnt, s halálmegvető, életét áldozatul dobó elkeseredéssel, évtizedek óta nem tapasztalt lelkesedéssel állt ellen a választók meggyőződése s a nemzet érdekei ellen törő kormány erőszakoskodásainak. A kormánynak ez az államcsinyje föléb-reszti a még sok helyen alvó közszellemet s ha most még sikerülhetett is az állam-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A nyomor enyhítése.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Nincs eszme, amely pártfogásra ne találna. Azt azonban tekintetbe kell vennünk mindig, hogy a pártfogók nagyobb része csak elméletben lelkesül bizonyos eszméért, és kicsiny azoknak a száma, akik — nem tekintve az áldozat nagyságát — ki mernek állni a sikra, hogy küzdjenek az ellenáramlattal, mely minden szent eszmének romlására tör, mely kész minden eszközt megragadni arra, hogy a jobbakról, a derekabbaktól megvonja a cselekvési képességet, mely képes arra, hogy eme hős csapat szent zászlaját megégesse.

A cselekvő pártfogók száma az eszme minőségétől függ. Arra kell tehát törekednünk, hogy olyan eszmét vessünk felszínre, amely közérdekű, amely az ember erkölcsi kötelességérzetét provokálja, mely a joggal nem ellenkezik. Ilyen eszme: a nyomor enyhítése.

Ez eszme: időszerű; ez eszme megvalósítása: kötelesség.

A nyomor a legrégibb időtől kezdve véres, vonalként húzódik keresztül az emberiség történelmében. Nyomor volt mindekor, de soha oly fenyegetőleg nem lépett föl, mint századunkban, mikor pedig az előrehaladt tudomány és műveltség joggal követelhetné mintegy önmagáért a nyomor megszüntetését.

Mi sem von le nagyobbat korunk érdeméből, mint az alsó néposztályoknak rohamos súlyedése a végaemmisülés felé, semmi sem bélyegsi meg jobban, mint a szocializmus, mely éppen e fölvilágosult századnak a szörnyessülöttje.

S mi idézi elő az alsó néposztályok rohamos súlyedését, mi vetette el e forrongó tömeg közé a szocializmus magvát?

A nyomor.

Ez az az ultimatum, ez az a véghatár, mely a létet a megsemmisüléstől elválasztja, a nyomor az oka annak, hogy az éhségtől elvakult tömeg a védtelen özvegy remegő kezéből kiütött kenyéren keresztül gázolva az erkölcstelenességbe súlyed, mely erkölcsi bukás majdan magával rántja az országot is, mert: „Minden ország támassza, talpköve a tiszta erkölcs, mely ha megvész, Róma ledől s rabigába görnyed!“

Amde valamennyien, mint a hazának tagjai, kötelesek vagyunk dolgozni az állam céljának elérésére, mely abból áll, hogy „az

álladalom az egyes tagok szellemi és anyagi jólétét biztosítani törekszik.“ Az álladalomnak pedig nemcsak az a fölfuvalkodott népszivárfás nemes sarjadéka, nemcsak az a kéjelgő, görbehátú raccsoló főuri ivadék a tagja. Tagja az álladalomnak az az alsó néposztály is, a mely most a megsemmisülés örvényébe rohan, mert nincs munka a magyar honpolgár számára, mert inkább idegenek kezébe adjuk azt az eszközt, a melylyel hazánk szegény eleme lételetét biztosítani tudná.

Ilyen körülmények közt ne csodálkozunk azon, hogy a szocializmus mind rohamosabban végzi aknamunkáját, ne lepjen meg bennünket, ha az a forrongó tömeg — megunva kétségbeesett küzdelmét — egyszerre csak kitör és . . . „egyet kér magának.“

Mindnyájunk érdeke, hogy a katasztrófa be ne következék. Ha nem akarjuk, hogy kiűssék alólunk lételünk támassát, feltételét, enyhítsük a nyomort, enyhítsük annál is inkább, mert a nyomor enyhítése: közérdekű.

Nagyon rövidlátó és végnélkül optimista az, aki abban a hitben, hogy ő a világ tengelye, a szegények ügyét rendezettnek, hazánk közállapotait minden tekintetben kielégítőnek tartja. Ne hallgassunk az ilyen rövidlátókra, ne hallgassunk az optimistákra, mert ezek csak aranyos köddel leplezik a

csiny, többet nem sikerülhet; mert a magyar nép kezdi a választások alatt a maga akaratát és meggyőződését érvényesíteni s azért, ha kell, a késhegyig elmenni.

Abban azonban legkevésbé bizunk, hogy azokban az új emberekben megmozdulna a lelkiismeret és megszólal a hazafiúi érzet. Ezek bizony egytől egyig rabszolgául adják oda Bánffy b. akaratának az osztrák haszon és a magyar kár politikájának támogatására; persze csak addig, míg el nem söpri őket cókostul, mókostul, minden pereputtyostul együtt a haragjában s bosszujában kérlelhetetlen népakarat, hogy a nemzet bele ne essék abba a gonosz rafineriával kiásott sirba, melyet Bánffyék készítettek a magyar nemzet számára. Talán birodalmi herceg akar lenni a kegyelmes ur? Isten segítse, csak tőlünk vinné el már, nem bánjuk, ha mindjárt maga az ördög is.

H i r e k.

Pécs, 1896. november hó 2.

Temetőben.

Fényben uszik a temető, derült, világos minden odakünn. Egy szépen kivilágított városrész ez, ahol lakni nem is lehet olyan rossz. Itt nincs háziur, nincs adó, de még adóemelések se... ingyen virágok, ingyen világítás.

Reviczky Gyula koszorus költőnk nagy mondását, „az élet hangulat”, mintha a mai nap oda módosítaná „a halál hangulat”, még pedig milyen nyugalmas, békés és fényes hangulat, nem olyan hideg, nem olyan sötét, mint sokaknak az élet.

Különösen e napon olyan kellemesnek tűnik fel a pihenés ebben a virágos, világos városban. Kijönnek látogatóba a rokonok és ismerősök, barátok és ellenségek, adósok és hitelezők. Kik szerették a halottat, könyeznek, kik gyűlölték, diadalmasan mosolyognak... hátha ő a fekete göröngyökön keresztül lát, élvezzi a könyeket és bosszankodik a mosolyokon... talán jól esik neki tudni, hogy szerették... talán fáj neki, hogy gyűlölték.

bajt, hogy annál nagyobb legyen a meglepetés, ha majd ketté szakad a takaró, s a nyíláson át véres kezek nyulnak felénk és rémes alakok kiáltják: „Pénzt vagy életet!”

Jártam a büsske városban. Azt hinné az ember, nincs ott nyomor, ahol ilyen palotások emelkednek; nincs ott sóhajlás, nincs sirás, nincs jajgatás... Pedig csak hajtsd meg kissé nyakadat te fenhéjazó ember s megláthatod a nyomort vigyorgó meztelenségében.

Szomorú kép, kétségbeesett állapot mindenfelé!... A nedves, dohos pincelakásban hatan vannak: az anya öt gyermekével. A törött ablakon beordít a szél... A porontyok sirnak, az anya imádkozik. Még van reménye, még tud imádkozni. Pedig egész nap nem evett egy falatot... De az ura biztatta, hogy csak estig várjon. Lesz fa, kenyér, pálinka. És tovább imádkozik. Már késő éjjel van, mikor jön az ura támolyogva. Berugja az ajtót. Az asszony esengve kérdi: „Hoztál-e kenyeret, hoztál-e tüzelőt?... A részeg ember motyog valamit, aztán végig vágja magát a csuszós földön. A gyermekek már nem sirnak, csak az asszony káromolja az Istent. De hirtelen elhallgat; megrémül a nagy csend től. Végigtapogatja fiait. A két kisebb már meghalt közülük, a másik három reggelig ha élél...

Az utca sarkán vén ember eszi ebédjét: egy karaj kenyeret. Lassan eszi, hogy

Milyen kellemes lehet ott künn pihenni, ott fektüdni és isteni nyugalommal nézni a felettünk nyüzsgő embertömeget, az embereket, kik sajnálják a révpartban kikötött hajókat, de nem a tenger eszerveszélyeinek és viharainak, sátonyainak és forgóinak kitett hajót... önmagukat.

A halál hangulatos sötét birodalmában e napon kimaradási engedélyt ad a hatalmas imperator, nem lehet másképp, mert „ő”, az álmatlan álmok néma országának lakója itt lebeg felettem, ide hajol a betűk fölé, hallom hangját, fülemben cseng kacagása, szőke haja aláhull irásomra, és alig látom e papirt ez aranyos fátyoltól. Üldözöm, de csak marad és hallatja ezütcsengését hangját:

— Még most sem szántad magad reá, hogy utánam jöjj?

— Nem, még maradni akarok!

— Pedig kár! Ha eszed volna, megtetted volna, mikor kértem, te maradtál, én egyedül mentem, pedig ha tudnád, milyen kellemes ide lenni, hol már nem fáj semmi, hol beheged a seb...

— Hagyj fel ezzel, én maradni akarok!

— Elég csacsóság! Mennyit unatkoztam, mennyit szenvedtem volna én azóta és mennyi örültséget követtem volna el.

— Én nem követek el ostobaságot! dolgozom, tanulok, hasznos tagja leszek a társadalomnak.

— Hasznos? de még milyen hasznos. Annyian firkálnak már, hogy te reád semmi szükség. Olyan tucatiró az ördögnek sem kell. Hiába élz! hiába akarsz élni!

— Hát a virágok? a szép leányok, szép asszonyok, vidám barátok? a szerelem, a szeretet... mind, mind, ami gyógyított okoz!

— Gyönyört? mond inkább csömört okoznak.

— Nekem még nem.

— Épp ezért, hagyd ezeket most itt. Legalább szépeket álmodhatsz rólok. Később kellemetlen emlékekkel utazol el. Hallgas reám! Ha most követsz, szépen eltemetnek. Tehetséges ifjú író — fogják mondani rólad.

— ki nagy dolgokat alkothatott volna. (Nem fogják tudni, hogy semmit sem értél.) Ismerőseid, kedvesed őszintén megsirat. Később... örülni fognak, hogy megszabadultak tőled. Nos? követsz?

— Maradok még egy kicsit!

— Akkor Isten veled! meg ne bánd addigra, míg jövőre ismét meglátogatlak.

tovább tartson. Aztán estére is el akar tenni belőle valamit. De ime hozzálopósik egy görnyedt, toprongyos alak. Kikapja kezéből és elszalad vele. Mire elfogják, már nincs a kenyérből semmi. Sajnálom a megkárosodott öreget, adok neki egy hatost. S a legőszintebb halakönyek ragyognak kezemen.

Száz meg száz példát hozhatnék még föl, melyek magukon viselik a nyomor bályegét.

S most kérdem: van-e ember, ki ne érezné magát erkölcsileg kötelezettnek a nyomor enyhítésére, van-e lélek, melynek érzékényebb hurjai meg ne rezdülnek a nyomorúg vérfa gyasztó példáin?... Aki pedig azt merné állítani, hogy a nyomor enyhítése ellenkezik a joggal, abban nincs szív, nincs lélek, az — esztelen.

A közügyek intézői ideális célnak tartják a nyomor enyhítését s nem tesznek semmit. Ha mutatnak is föl valami eredményt, az annyira helyi érdekű, hogy számba se jöhet. Országos mozgalmat kell indítani. Egyöntetű eljárást kell létesíteni a nyomor enyhítésére az ország minden vidékén. A cél nemes, e cél megérdemel minden áldozatot és fáradságot. Lehetőleg mindenkin segítsünk. Tartsuk szem előtt, hogy egy nyomorral küzdőnek éhségét se csillapította még le az a tudat, hogy többi embertársáról gondoskodva van.

Abraham Ernő.

Aludtam, álmodtam és mire felébredtem, ott találtam magam nem régiben eihalt jó barátom lámpákkal, virágokkal, szalagokkal díszített sirja mellett.

Stella.

Napirend 1896. november 3-án.

Naptár: kedd, nov. 3. — Róm. kath.: Mala-kiás.. — Prot.: Pirmin. — Görög-kel. (okt. 22.) Alberc. — Zsidó: Marcheschwan 27. — Nap két 6 óra 38 perckor; nyugszik 4 óra 21 perckor — Hold két éjjel 3 óra 59 perckor; nyugszik délután 2 óra 37 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 12 Celsius fok meleg; légnymás 741. — Kilátás: a központi meteorologiai intézet jelzése szerint borús, ködös idő, helyenkint csapadék és hőszűrés várható.

Színház: Gasparone, operett.

— (Halottak estéje.) Milyen szép volt tegnap este a temető, milyen színes, milyen csillogó, milyen eleven, hogy lüktetett benne az élet! Az élők eljöttek meglátogatni a halottakat. Milyen jók a halottak, legalább egy napra békességet szereztek a marakodó embereknek. Mert ime egy napra elcsendesedtek az ádáz küzdelmek, melyeket ember ember ellen viv a köz- és magánélet göröngyös mezején, egy napra itt hagytuk a jelen minden sivárságával, ott hagytuk a jövőt rózsás reményeivel, mert megdönti hitünket, megfagyasztja reményeinket a kérlelhetetlen mulandóság dermedt tudata. Ámde kedveseinkért hulló könyeinken át is beragyogott lelkünkbe a vigasztaló szivárvány, hogy van élet még a siron túl is, új virág fakad a romokon... És e vigasztaló tudatnak a szimbolumaként behintjük a sirokat úde, friss, illatos virágokkal, a búske kőkereszteket, gyepes sírhalmokat. bedőlt fejfákat ragyogó mécsvilágokkal, hogy rideg fagyosságukkal ne csak a memento morira emlékeztessenek bennünket, hanem arra is, hogy — feltámadunk. Mert nem a kicsinyes félelemnek, az elmulástól való rettegettségnek a mottója az, hogy: emlékezzünk meg a halálról, hanem a megnyugvásé. Azért nem szomorú, hanem csak kegyeletes ünnep a halottak napja, mert megnyugtat, megvigasztal és felemel bennünket az a tudat, hogy mind egyelőek leszünk odalenn, a hol már nem fáj semmi s hogy a szíveinkben éppen úgy fel van írva, mint a temető kapuján: Feltámadunk! És tele voltak a sirok virágokkal, mécsvilágokkal, szép, színes, eleven, csillogó volt a halottak hazája tegnap este, a kik legalább egy napra békességet szereztek a földieknek az élet ádáz küzdelmei közepette.

— (Kinevezések.) Jelasich Lajos dr. pécsi kir. ítélőtáblai jegyző a mohácsi járásbíróhoz aljárásbíróvá nevezte-tett ki.

— (A reformáció emléke.) A reformáció emlékét lélekemelő ünnepséggel ülte meg tegnap délelőtt a pécsi ev. reform. hitközség. Délelőtt 10 órakor ünnepi istentisztelet volt a hitközség siklósi országúti imaházában, mely után Máthé Elek ev. ref. lelkész emelkedett hangú beszédet intézett a hívekhez, szólva a reformáció hatásáról s különösen méltatva hazánk történetébe való befoiyásával most, az ezredéves évforduló alkalmából.

— **(Kiállítási díszoklevelek.)** Zsolnay Vilmos, pécsi fayence és majolika gyáros és a Somogy megyei gazdasági egyesület a millenniumi kiállítás legmagasabb kitüntetését, a díszoklevelet nyerték. Állami aranyéremmel lettek kitüntetve: Biedermann Ottó lovag, nagybirtokos, Moszgóról és Littke L. udvari pezsgőgyáros Pécsről.

— **(Uj bányásziskolai tanár.)** Ocwirk Ede mérnök a pécsi szénbányász iskolához szaktanárrá nevezetett ki.

— **(Az ujoncok esküvője.)** Szép parádé volt tegnap a Széchenyi-téren. Az összes Pécsen állomásozó ezredek ujoncai teljes díszben vonultak a belvárosi templom elé reggel 9 órakor, hogy a szokásos katonai esküt letegyék. Csak pár éve van ez így, hogy az ujoncokat kétszer esketik fel; először, mikor besorozzák, másodszor bevonulásuk után. A múlt héten naponként készítették elő az ujoncokat a „zum Schwören“ és „zum Gebet“ kommandókkal a vasárnapi szertartásos ünnepségre. És mikor a regruták „parádé mássig“ ki voltak adjusztálva, akkor készen volt minden az esküvőhöz, mely tegnap történt meg. Az ujoncok a 44-ik gyalogezred zenekarának hangjai mellett vonultak fel a templom elé, hol misét hallgattak, mise után pedig, külön csoportokban, a szerint amint magyar, német vagy horvát anyanyelvűek, letették az esküt. Végül Iwinger Károly ezredes előtt elléptettek az ujoncok s ezzel a katonai parádé véget ért. Az ünnepi beszédet Magenheim József, belvárosi plébános tartotta a felesketett ujoncokhoz. Emelkedett szellemű, hazafias érzéstől áthatott volt beszéde, melyben az ujoncokat a „haza és a király“ iránti hűségre buzdította. Ezután a honvéd ujoncok tették le az esküt a zászlóra.

— **(Adományok a népkönyhá-
nak.)** A népkönyhára adakozott: Frigyes főherceg 100 frt, Spiesz János kanonok 10 frt, Zsinkó István kanonok 15 frt, Kisfaludy Pál 2 frt, Brázay Zoltán 10 frt, lovag Biedermann Rezső 30 frt, Majláth György 10 frt. Fogadják a nemeslelkű adakozók a jótékony négyjegyű köszönetét.

— **(Halálozás.)** Körnfeld Imre, magyar államvasuti vonatvezető, szombaton délután életének 45-ik évében meghalt. Temetése ma délután 4 órakor volt Baranya-Szentlőrincen.

— **(Csillaghullás.)** A novemberi katonai előléptetések úgy a honvédségnél, mint a közös hadseregben már megtörténtek. Az előléptetéseket a katonai rendeleti közlöny legutóbbi száma közli s ebből adjuk a pécsi ezredekben történt előléptetéseket. Kinevezettek: Valentics Dániel ezredes dandárnok vezérőrnagygyá. Brilmayer Antal őrnagy, a pécsi 52-ik gyalogezred hadkiegészítő parancsnoka alezredessé. Metzner Alajos százados a 46. gy. ezredben, őrnagygyá nevezetett ki a 44 gyalogezredhez. Duralia Pál százados a 99-ik gyalogezrednél, őrnagygyá az 52. gyalogezredhez, Hauska Ottó százados a 43-ik gyalogezredben őrnagygyá a 44-ik gyalogezredhez. Klobucsár Vilmos, a honvéd lovasság felügyelője altábornagygyá lépett elő. Kiss Zsigmond őrnagy a 19. h.

gy. ezredben alezredessé, Eckensberger György őrnagy a pécsi 8. h. ezredben alezredessé, Thierneiter József főhadnagy a pécsi 19. h. gyalogezrednél századosná nevezetett ki. A következő hadnagykok lettek főhadnagyokká a pécsi 19. h. gy. ezredben: Gyenes János, felső eőri Csereasznyés Géza. Hadnagykokká kinevezettek a következő tiszthelyettesek: Tóth István, Mátéfy Nándor, Kanonovics György és Hallóssy Ödön. A pécsi honvéd huszárezredben főhadnagygyá nevezetett ki granasztói Riehrer István. Hadnagykokká lettek a következő tiszthelyettesek: Sandl Géza és Schmiedt Frigyes; a tartalékba a pécsi 19. h. gy. ezredben Főző László hadnagykgyá. Ténylegesített Török Béla, a pécsi 19. h. gy. ezredben. Szerdahelyi László hadbíró gyakornok főhadnagy hadbíróvá lett. Főorvosokká lettek a honvédségnél a pécsi 19-ik honvéd gyalogezredben dr. Medvey Béla, dr. Wallerstein Bódog, dr. Stark Miksa, dr. Kovácsics Ferenc, dr. Siklósi Albert és dr. Bokor Béla. Péhm Gábor törzsozrmester a pécsi 8-ik h. ezredben hadnagykkezelőtisztté nevezetett ki. I. oszt. kapitánygyá nevezetett ki Novák János a 52-ik gy. ezredben és Tencer Tivadar lovag az 52-ig gy. ezredben, Századosokká lettek az 52-ik gy. ezredben Csermák Mihály, Molitz Hugó, Hausmaininger Albert, Polz Frigyes és Geyer Oszkár. Főhadnagykokká nevezetett ki az 52. gy. ezredben Bársi József, Eckstein Ferenc, Csekheő Ágoston, a 44. gy. ezredben pedig göllei Inselt Manó, Lövényi Ferenc, Lövényi József és Schiff Antal. A következő tiszthelyettesek nevezetett ki hadnagykokká: az 52-ik gy. ezredben Anton Károly, Lorics Emil, Kneis Károly és Csermák Győző, a 44-ik gyalogezredben pedig Sohay Ede, lovag Kurelec Ottokár, Linckauer Ferenc, Nimmervolt Rudolf, Rabenhalt Imre és Paul Pál. Ténylegesített az 52-ik gyalogezredben Krause Jenő tart. hadnagyk.

— **(Kitüntetett községi jegyző.)** Várkonyi Imre Simontornya község másodjegyzőjét, a pénzügyminiszter a szegzárdi pénzügyigazgatóság útján a közadók körül teljesített sikeres pontos munkálkodásáért a folyó évben pénzbeli jutalomban részesítette és elismerését fejezte ki. Ujabban pedig Tolnavármegye alispánja a derék másodjegyzőt az utadó körül teljesített sikeres munkálataért részesítette pénzbeli jutalomban.

— **(Esküvő.)** Grosch Aladár, ráckozári jegyző, tartalékos közöshadseregbeli tiszt, holnap (kedden) vezeti oltárhoz Gyöngyös menyasszonyát, Riegelmann Ida kisasszonyt.

— **(Katonaszökevény.)** Preisz Károly, a cs. és kir. 52. sz. gyalogezredhez besorozott babarci illetőségű ujonc állomáshelyéről, Budapestről megszökött. A katonai hatóság körözése folytán a bozsoki bíró a szökevényt a bozsoki határban elfogta s a mohácsi járási főszolgabíróhoz szállította. Ez Preist átkísértette Pécsre a katonai hatósághoz.

— **(A horvát bán neje Pécsen.)** Khuen-Héderváry Károly, horvát bán minapi Pécsen tett látogatása után, itt tanuló gyermekük meglátogatására szombaton este Khuen-Héderváry Károlyné grófné érkezett

Pécsre. A grófné az „Aranyhajó“ ba szállt s tegnap Kardos Kálmán főispán ebédet adott tiszteletére. A grófné ma megtekintette a Zsolnay-gyárat s Pécsről a holnap délelőtti vonattal utazik el.

— **(A székesegyházi orgonista állásra)** hirdetett pályázat f. hó 24-én jár le. Mint halljuk, már eddig is több pályás van, köztük külföldiek is. Eddig ugyan még mindig külföldi nyerte el az állást, de most — reméljük — a káptalan szakítani fog e szokással és belföldi folyamodót választ. Annál inkább, mert ezek közt is van több olyan, ki mindenben képes megfelelni az állással járó kötelezettségeknek.

— **(Csendes vasárnap.)** Meg kell dicsérnünk az emberiséget. Nem hiába a halottak emlékét ültük tegnap s a sírok világa egy rövid napra feléledt: nem is történt egész vasárnap semmi botrány s a rendőrségnek nem akadt dolga még csak egy részeg ember beszállításával sem. Az este is csendes volt s a mulatságok nagy része ma estére maradt, mikor a mindenszentek napjai mulatságokat szokták tartani. Csendes volt a vasárnap; de zajos és népes a temetők világa, hol szebbnél-szebb kivilágított sírokat láttunk és a legtöbb síron — ami ritkaság — élővirágokból díszítéseket. A tolongás nagy volt a temetőkben s csodálatos, hogy míg máskor rendőri intézkedés folytán kis gyermekeket nem engedtek be a temetőbe, most est elfelejtették s a sokaság közt 2—3 éves gyermekek majd az eltaposás veszélyének voltak kitéve, ami különösen akkor vált veszedelmessé, mikor a budai temetőknél a vasúti átjárónál a vonatközlekedés miatt a néptömeg a legnagyobb volt s ember ember mellett szorongott a sokaságban.

— **(Elvert kortesek.)** Hosnyányky András és János, Huttai József faddi lakosok Nagy-Kajdacara mentek korteskedni Busbach Péter mellett s ennek kortes nótáját utca hosszat dalolták. Emiatt a kajdaciak rájuk támadtak, s úgy elverték őket, hogy még most is az ágyat nyomják.

— **(A mulatság vége.)** Körvath Ferenc, Szabó Pál és Flórián vígan mulattak a regölyi kocsmában, s itt jól beboroztak. Már-már késő este volt, midőn ismét távoztak, s a vásártéren meglesték ifj. Soós Dobos Józsefet, akit összeszurkáltak. Az utonállásra régi poszu vezette őket.

— **(Szép tünény.)** Mult pénteken Szegzárdon gyönyörű természeti tünénynek voltak tanui azok, a kik reggeli fél 8 óra után a szabadban voltak. Az égbolt nyugati részén ugyanis szép szivárvány tűnt fel és félóráig volt látható.

— **(Zászlószentelés.)** A tolna-ozorai róm. kath. legényegylet vasárnap tartotta ünnepélyes zászlószentelését. A lélekemlő, kedves ünnepély d. e. 10 órakor ünnepélyes szentmisével kezdődött, melyet Hanny Gábor pécsi kanonok celebrált. Az ünnepélyes nagymise után következett a tulajdonképpeni zászlószentelés, mikor a zászlónyélbe az első szeg a zászlóanya, Kocsis Lajosné verte be. Az alkalmi szentbeszédet Szapari János kis-székeslyi plébános tartotta; magvas beszédében a munkának vallás erkölcsi jelentőségét fejtegetvén az ünnepély fényét nagyban emelte

a környékbeli papságnak, s a budapesti kösp. kath. legényegylet küldöttségének megjelenése. Délben ebéd volt a plébánián, este pedig egy, mindenképen sikerült fényes dalkossorral és a budapestiek színelőadásával egybekötött táncmulatság zárta be a szép ünnepélyt.

— **(Leesett a kocsirol.)** Isgalmas jelenet játszódott le Szegezárdon a Séd-patak utcában. Egy szódás kocsi haladt ugyanis ott egy ház előtt el, mely a majdnem járhatlan mély gödörbe zuhant oly erősen, hogy a kocsi róla a kerék alá esett. A jajgató legényt az összefutott emberek vették ki a kerék alól és dr. Hercegh Gyulához vezették, a ki orvosi segélyben részesítette a szerencsétlenül járt legényt.

— **(Elhunyt tanító.)** A pécsi tanítótestületnek ismét halottja van. Gyászlobogó hirdeti a szigetikülvárosi népiskola épületén a veszteséget, mely különösen a városrész tanítói karát érte. **Marschal Ferenc** a szigeti külvárosi népiskola igazgató tanítója, kit a lappangó kór még a nyári szünet alatt ágyba döntött, szenderült jobblétre épp halottaknapja hajnalán, életének 46 ik és tanítóskodásának 27-ik évében. Halála hírére az összes népoktatási intézetek gyászlobogót tüztek ki. A tanítótestület pedig ravatalára koszorút helyez. Elhunytát szerető hitvesén kívül, három kiskorú árva siratja, kiket a gondos férj és apa halálával pótolhatlan veszteség ért. A megboldogult az oktatás terén kifejtett buzgó működésén kívül még különösen az állattömés terén tűnt ki és egyéb háziipari ágak művelése körül. Városi intézeteink állatgyűjteményei legnagyobb részét az ő kézi ügyességének emlékére hirdetik; s e tekintetben is nehezen pótolható **Marschal Ferenc**, kinek halálával a tanítótestület szegényebb lett. Temetés iránt a család eddig még nem intézkedett.

— **(Szénzállító kocsi beszerzése a mohács—pécsi vasutnál.)** A mohács—pécsi vasut igazgatósága a kereskedelemügyi magyar királyi miniszter rendeletével engedélyt nyert arra, hogy a 100 drb 15 tonna-rakulyu szénzállító kocsit megrendelhesse. E kocsiszaporítás által a mohács—pécsi vasut azon helyzetbe jő, hogy az összes magyar vasutak közül ültékilométerenkint neki van a legnagyobb kocsiallómanya nyitott kocsikban, mert az egyleti statisztika szerint a magyar vasutaknál 1 km. pályahosszra átlag 2.07 tengely esik, holott a mohács—pécsi vasut átlaga 1. km. pályahosszra ezen szaporítással 12.45 lesz.

— **(Baltásó öregember.)** A pécsi csendőrséghez érkezett jelentés szerint Német Ürögben egy öreg ember csaknem gyilkosává lett egyik fiatal rokonának. Öreg **Balázs János**, az illető, a ki a német-üröghi kocsmából ifj. **Balázs József** nevű rokonával hazafelé tartott Magyar Üröghe. Az uton aztán összeveszték s az öreg **Balázs** az ifju **Balásst** egy nála levő baltával leütötte, úgy, hogy az életveszélyes sérüléseket szenvedett. A baltásó öreg ember ellen a pécsi kir. törvényszék megindította a vizsgálatot.

— **(Leütötte egy kapával.)** **Ruppert György**, nagykozári lakos a

kocsmából éjjel hazafelé tartván, találkozott **Kovácsics Mihály**val. Szóváltásba elegyedvén, **Kovácsics** lekapta a válláról a magával hordott kapát és leütötte vele **Ruppert**et, a ki most ágyban fekvő beteg. A csendőrség bejelentette az esetet a pécsi járásbírósnak.

— **(Választási utójáték.)** A rácpetrei polgárok, már akik **Vajay István** pártján voltak, még mindig nem nyugodhatnak és a **Brázay** párti polgárok ellen bosznt forralnak. A hangulat olyan veszélyes, hogy csendőrök szállották meg tegnap a községet, hogy kénél legyenek, ha valamelyes zavargás találna kiütni. Eddig azonban **Rácpetrén** — akár csak **Fiume** mellett a tenger — minden csendes!

— **(Bedőlt fal.)** Ma délután fél 5 órakor a lyceum-utcában könnyen végzetessé válható szerencsétlenség történt. Az 1. szám alatti háznál egy fal bedőlt, szerencsére azonban emberéletben nem tett kárt. A rendőrségnél azonnal intézkedtek, hogy a színhelyen a kellő óvintézkedések megtéessenek.

— **(Adózók összeírása.)** A pénzügyminiszter rendelete értelmében novemberben ismét megkezdődik az adózó polgárok összeírása, s e munkálathoz — amely alapvetője az egész adókiadásnak — szükséges, hogy az összeíró közegek dolgát a közönség saját érdekében megkönnyítse, ami lelkiismeretes bemonadás különösen az által érhető el, ha az összeírásnál a soron levő lakók otthon vannak és ezáltal elejét vessik valótlán információ folytán származó téves megadottságoknak, amely nem az illető adózó polgár bevallása folytán keletkezett. Az összeírást községenként fogantatosítják az arra kirendelt tisztviselők.

— **(Ipartűzés özvegyi jogon.)** A kereskedelmi miniszter legutóbb egy vitás ügy elintézésé alkalmából azt a figyelemreméltó elvi jelentőségű határozatot hozta, hogy az első férj által szerzett iparigazolvány alapján annak halála után özvegyi jogon megkezdett ipartűzés szerzett jogot képez, melynek hatályát nem korlátozza az ipartörvény az özvegyi állapot tartamára, minőlfogva az ilyen módon szerzett ipartűzési jog újabb férjhezmenés következtében nem szűnik meg.

— **(Öngyilkos járásbíró.)** **Simon-tornyárról** vettük a következő értesítést: **Unvogel József** Budapestről haza akart utazni. Huzamosabb időt töltött most Budapesten a **Schwarzer-féle** gyógyintézetben, hol idegbaj ellen kezelték és most mivel állapotában javulás mutatkozott, kísérelve haza küldötték. Kísérője állítása szerint, **Rétszilás** és **Simon-tornya** közt a vonalon az árnyékszékbe ment és onnan az 1004-es számú vonatnak **Simon-tornyán** való megállása után a vonat tulsó oldalán kiszállt és a vonat kerekei alá vetette magát. Kísérője csakis **Simon-tornya** és **Pincehely** közt vette észre **Unvogel** távollétét és nem találva a vonaton, vészfékkel megállította a vonatot. Keresték az eltűntet a vonaton, majd kísérője gyalog jött be az állomásra és kereste a beteget. Az elgázolt **Petros** munkás találta meg a **Rétszilás** felőli széntistító gödörben, mikor az 1042-es vonat után tisztítani ment. Az elgázolt akkor már meg volt halva.

A színházi idény megnyitása alkalmából Párizsból érkeztek a legújabb izlésnek megfelelő kiváló finom úri és női színházi látszóvevek, valamint egyéb optikai tárgyak, u. m. hő és légeulymérők, aneroidok, szemüvegek és orrcsüptetők stb., mely cikkek igen olcsó gyári árak mellett **Schönvald Imre** ékszergyárosnál, Pécsen, Király-utcában kaphatók. — Minden e szakmába vágó javítások igen mérsékelt áron leggyorsabban eszközöltetnek.

Pécsi nemzeti színház.

Bérlet 27. sz.

82-ik előadás.

1896 nov. 3-án (kedden.)

GASPARONE.

Nagy vig operette 3 felvonásban; irták Zell és Geneé, fordították Evva Lajos és Berczik Árpád. Zenéjét szerzette **Millöcker Károly**.

Az előadás kezdete fél 8 órakor.

Művészet, irodalom.

○ **Béni bácsi.** Szombaton **Beöthy László** kollegánk bohózata, a „Béni bácsi“ töltötte meg közepesen a színházat. A közönség jókat kacagott a helyzetkomikumon, melyek ugyszólván rakásra halmozvák ebben a darabban, melynek meséje röviden abba foglalható össze, hogy **Sziporka Béni** féltékeny lévén a család becsületére, három felvonáson át kinezta meg unokahugát és ténjét, **Vass** huszárcapitányt, mert az anyakönyvvezető a párok összeadásával a katonai okmányokról teljesen megfélekedezett. **Boross** egészen hozzáillő szerepben mutatta be **Béni** bácsit, a darab hőst, a ki mellett **Csikó**, **Polgár**, **Bihari** és **Erdélyi Miklós** egészen jó ensemblét adtak, hogy a szombati premiér a sikerült előadások közé számítassék, bárha nem igen hisszük, hogy második vagy harmadik előadása megtöltené a néző teret. (**)

○ **Vasárnapi előadás.** Tegnap este a vasárnapi publikum számára ismét az „Ember tragédiájá“t adták. A direktor nem is csatlakozott, mert a ház — vasárnapi szokás-ként — a karzaton zsufolásig megtelt s a földszint is elég népes volt; de bizony a publikum nagyon csatlakozott az előadásban s aki még esetleg nem látta máskor **Madách** remekművét, abban a hiszemben volt, hogy az nem drámai költemény, hanem a legkacagtatóbb — bohózat. Legalább erre vallott az, hogy a szereplőknek szerfelett jókedvük volt s **Ádám** nemcsak a paradicsomi jelenetben, de még a guillotin alatt is nevetett. Aztán meg bizonyára meghültek, a temető pompáját csodálgatván, délután színészeink, mert mind olyan náthás volt, mintha **Szibériából** érkeztek volna. **Csikó** inél ezt különben igen gyakran tapasztaljuk; ha organikus hibája, úgy ajánljuk neki a figyelmet s könnyen észrevehetőtlenné teheti; ha pedig csakugyan „nátha“, akkor vigyásson jobban az — orrára. A publikum különben lelkes hangulatban volt; az előadók jókedve miatt ugyan már már zugolódni is kezdett, de aztán belátta, hogy nemcsak a közönségnek kell mulatnia, mulathatnak néha az előadók

is. A legnagyobb hatást különben az előadásban Baghy Gyula mesteri Lucifere és a „Marseillaise” aratták; ez utóbbit tomboló zaj közt kívánta újra hallani a közönség, azonban — hiába.

○ A magy. kir. operaház műsora november 2-tól november 8-ig. — Hétfő Nincs előadás. — Kedd. István király. Diszeldadás Ábrányiné, Hilgermanu, Rotter, Vasquez, Perottili, Takáts Ney D., Arányi. — Szerda. Nincs előadás. — Csütörtök. Fidello. Ábrányiné Sedlmair, Ney D., Arányi, Szendrői. — Péntek. Nincs előadás. — Szombat. Hunyadi László. Ábrányiné Powny, Kacér, Kiss, Perottili, Mey D., Szendrői. — Vasárnap. Don Juan. Sedlmair, Rotter, Ábrányiné, Arányi, Takáts, Ney D., Szendrői, Hegedűs. Ezen előadások bármelyikére előre lehet jegyet rendelni Róssa Gy. a M. K. Operaház pénztárnokánál, a helyárának levélben, utalvánnyal, vagy sürgönyileg való beküldése mellett a következő rendezési elővételi helyáron: Páholy. Földszint és I. emelet 13 frt. II. emel. 2—5. sz. 9 frt. II. emel. 11. sz. 11 frt. Támlaszék. I—III. sorban. 4 frt 30 kr. IV—X. sorb. 3 frt 30 kr. X—XVI. sorb. 2 frt 30 kr. XVII—XIX. sorb. 1 frt 80 kr. II. emel. körszék. Az I. sorb. 2 frt 20 kr. A IV. sorb. 1 frt 80 kr. A III. sorb. 1 frt 30 kr. III. emel. erkély- és zártszék. Erkélysz. I. sorb. 1 frt 70 kr. II—V. 1 frt 20 kr. VI—IX. 1 frt. Zártsz. I. sorb. 90 kr. II. sorb. 70 kr. III—IV. 50 kr. A jegyek átvehetők a hajós-utcai nappali pénztárnál az előadás napján 10 órától 1-ig és 3-tól 6-ig, az előző napon pedig 10 órától 1-ig. Darabváltás esetén a jegy érvényessége megmarad, de kívánatra pénztár a beküldött összeget visszafizeti.

Törvényszék.

§ Hetvenhároméves tolvaj. Nagy József, herendi lakos, megette már a kenyere javát s még mindig nem tudott a jó utra térni, melyről még férfikora első éveiben letért. Ugy látszik, megrögzött természetévé vált a lopás s két ízben csak csekélyebb bürtönbüntetést kapott érte, harmadizben azonban már hatévi fegyházra ítélték, amit Lipótvárott 1893-ban töltött ki. Az öreg, kinek felesége és négy felnőtt gyermeke van, kiszabadulván a fegyházból, ekkor sem tudott rosszra hajló vérének parancsolói s egy szép nyári estén az idén nyakába kerítette a tarisznyáját, melyben különféle, a betöréshez szükséges szerszámok voltak, kezébe vett egy jó nagy furkósbotot és asszal neki indult a vidéknek. Ment-mendegélt s elérvén Rácapetrére, ott a legközelebbi ház udvarára belopózott és a pince felé tartott. Ha be lett volna zárva a pinceajtó, bizonyára betörte volna azt; de mert nem volt bezárva, hát szépen lement a pincébe s ott valami könnyen elemelhető tárgy után kutatott. Ha talált volna bizonyosan elvitte volna; de mert nem talált, hát üres kézzel jött fel a pincéből. Ekkor a sertés és a tyukól felé lopózott, vasztére azonban, mert a sertések rőfögését a gazda G e f f e l Gábor észrevette és tolvajt gyanítván, puskával kezében az udvarra ment. Ott egy nagy, magas alakot látott a sötétben s ekkor L e i t n e r Ádám és H e l b s t a c h l József szomszédait segítségül híván, a tolvaj

üldözésére mentek. Az öreg ember futásnak eredt s nem állt meg akkor sem, hogy G e f f e l a levegőbe lőtt. Hanem végre utolérték, lefogták és bekisérték a község házára, ahonnan a csendőrség kezébe került. A vallatásnál beismerte, hogy járt a pincében, de csak azért, hogy kenyeret keresen, mert nem volt otthon egy falat kenyere sem. A maí megtartott végtárgyaláson is asszal védekezett az öreg tolvaj, hogy a nyomor vitte rá a lopásra; különben is ő nem akart lopni, csak kenyeret keresett. Mindezt a védekezését azonban nem vette tekintetbe az ítélőbíró s mert rovott előéletű s fegyházzal volt már lopás miatt büntetve: bűnösnek mondta ki a terhére emelt lopás bűntettének kísérletében s ezért hat havi fegyházra ítélte. Az elítélt felebbezett az ítélet ellen, de felebbezett súlyosbitásért a közvédlő is.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

TÁVIRATOK.

— **Halottak napja.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Kossuth Lajos sirját tegnap este nagy közönség látogatta meg. Kossuth Ferenc és Tódor, valamint Ruttkayné egy-egy üvegből készült koszorut helyeztek a sirra. — Bécsben Rudolf

— Nos, csak hogy megtaláljuk Nemes ur. Most már, mivel házam előtt kell elmenniök hazafelé, be is nézhetnek egy kicsit. Épen társaság lesz nálam. Nos, ugy-e bejönnek?

A kérdést már Nemesnéhez intézte Liána és Fanny azonnal rámondta az igent.

— Bemegyünk, be. Ugyis tartozunk még látogatással kegyednek, asszonyom. Hát most megtanuljuk a járást, nehogy eltévedjünk, ha majd máskor megyünk.

— Ohó, hát valami lovagvárnak gondolják az én házamat? No már látom, hogy ezért is szükséges lesz most megmutatnom, hogy bizony nem nagyon lehet annak a folyosón eltévedni, annál is inkább, mert hisz csak egy folyosója van.

S ezzel karon fogta az asszonykát, a ki mellé odalép baljára Nemes Ferenc és megindulnak. S míg Liána Fannyt tartja szóval, kérdészködve fiatal házasság-élete örömeiről, addig Nemes Ferencnek Erdős Bélával és Margittal kell társalognia.

Margit szebb, hódítóbb és büszkébb, mint valaha. Nemes Ferenc pedig érsi, hogy vége mindennek, ez a szeretett leány az övé kell hogy legyen, mert különben értéktelen lesz számára az élet.

— Majd el is felejttem mondani, hogy kik lesznek nálam. A polgármesterné, a fiatal szolgabíró, a törvényszéki elnökné meg a férje és Sárvány Hermán gróf.

Szól egyszerre Liána Nemes Ferenc felé. Majd hozzát teszi:

— A grófnak most vendége van. Loberreich kapitány, Pestről. Tulajdonképp annak a kedvéért jön el a gróf, mert különben igen ritkán látom.

sóhajtó galambbúgást; látszik, hogy büszke rá, hogy kedvét leli benne, de azért szabadságát nem hajlandó feláldozni. Éli a világát, mint egész Eleden és a környékény mondták róla és nem is gondol arra, hogy újra férjhez menjen.

Ugy látszik, első ura mellett megtanulta ismerni a házasság nyújtását s megbecsülni a szabadságot, mostanra, hogy szabaddá lett: S minek is menne férjhez? Van vagyona, a miből megélhet minden gond nélkül; így független, míg úgy lekötne magát egy emberhez — holtomiglan, holtodiglan.

A mi a gazdaságát illeti, annak vezetésében is milyen szerencsés. Megnyert a felügyelőjéül egy olyan embert, a ki igazán ispánnak született; a ki csak a cselédek közt érzi magát jól s így csak úgy virágozik a keze alatt a birtok. És mást senki nem néz ki a magába zárkózott Nemes Ferencből. Sokkal visszavonultabb, sokkal mogorvább, semhogy arra gondolnának, hogy talán vészdelmes is a szép asszonyra. Ilyen volt, mikor Lasárovi Demeter leküldte a majorlakba s ma sem változott meg. Már pedig ha Liána szerelemre tudta volna ébreszteni, meg kellett volna változnia, mert hisz ez a bűbajos asszony még a remetéből is világot birna faragni.

Igy fogta körül az érdeklődés Liánát; így összpontosult körülötte minden kíváncsiság s nem volt a beszélő tárgya senki más soha, csak ő.

Pedig beszélni beszélhettek volna másról is az elősdiak.

Például arról, hogy Schnábele Max nincs megelégedve a vejével, Nemes Ferencel. Nem tetszik neki

trónörökös sirjánál a királyi pár és Stefánia főhercegnő imádkoztak, kik gyönyörű koszorút helyeztek a sirra. — Carnot sirjára az orosz cár koszoruját Mohrenheim nagykövet nagy ceremóniával helyezte el, a miről jegyzőkönyvet vettek föl, melyet megküldtek a cárnak.

— **Minisztereink Bécsben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bánffy b., Fehérváry b., Dániel, Perczel, Wlasisits és Erdélyi miniszterek ma Bécsbe utaztak, hogy résztvegyenek Mária Dorottya főhercegnő esküvőjén.

— **Őszinte szó.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Csáky Albin gróf tegnap Szarvason tartott program-beszédében az osztrákok követelését eszeveszettnek tartja; de azért csekély fölemelést mégis megszavaz.

— **Olay Lajos újabb jelöltsége.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Kossuth-párt fölléptette Szentesen az Ugron-párti Sima Ferenc ellen Olay Lajost.

— **Nagy idők tanuja.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Degré Alajos, volt 48-iki honvédtiszt, később orsz. képviselő és író, a márciusi napok ismert alakja, ma Budapesten elhunyt.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

NYILT-TÉR+)

Legfinomabb

Kárpáti jubturót

kis bűdönökben 45—50 krig ajál:

NICK A. K. Pécs,

a bazár udvarban és király-utca 3. sz.

H i r d e t é s e k.**Képviselősegek**

és

ügynökségek

törvényesen megengedett

SORSJEGYEKNEK

havi részletfizetésre

való eladására

betölthetők egy elsőrangú bankháznál
(részvénytársaság) magas jutalék és
fixum mellett.

Ajánlatok „Kiváló erő“ jelige alatt

ECKSTEIN BERNAT

hirdetési irodájába

Budapest, Fürdő-utca 4. sz. intézendők.

15978.. sz.
tlk. 1896.**Árverési hirdermény.**

A pécsi kir. törvényszék mint telekkvi hatóság közhírré teszi, hogy íj. Kammerer Ferenc végrehajtatónak, Lederer Jakab végrehajtást szenvedő ellen 424 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a szentlőrinczi kir. járásbíróóság területén levő, Bogdása község határában fekvő a bogdási 163. sz. tjkvben felvett 153. b. hszsz. kertből és 150 sorsz. gőzmalomból Lederer Jakabot illető $\frac{1}{3}$ részre 1000 frt becsárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte a hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1896. évi november hó 16-án d. e. 10 órakor Bogdása községben a bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltásiáron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát, vagyis 100 forintot készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. ik 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átzolgáltatni.

Kelt Pécsen, a kir. törvényszék telekkvi osztályánál 1896. évi augusztus hó 25-ik napján.

Bogyay Pongrác
kir. törvényszéki bíró.

főképen az, hogy Nemes Ferenc nem érzi magát jól Pesten s alig tudta ott kihuzni a télet, már is hazajött Élesdre. Azt mondta ugyan, hogy a birtokon a tavaszi munkálatok felett kell felügyelnie, de hát ő nem ispánt tett a vejének, hanem urat, a ki előkelő társaságokban forgolódjék s szerezzen az ő számára is ismeret-égeket.

Pedig bizony Nemes Ferencnek egy csepp kedve sincs a fővárosi élethez. Most is kint járja a földeket s hogy a munkásokat végignézte, neki veszi az utját az erdőnek. Nincs ugyan a vállán vadászfegyver, de azért csak megy belebb-belebb az erdőbe, mintha vadat üldözne.

Kergetik, üldözik a saját gondolatai.

Most látja csak, hogy mindaz, a miért egész életében eddig törekedett, hiábavalóság. Hiábavalóság; mert nem teszi boldoggá. Hiábavalóság, mert még sem tudja elcsitítani szerelemre szomjas lelkét.

Hogy Szabó Margitot meglátta az esküvője estéjén, már akkor tudta, hogy azt a leányt mindig szerette. Már akkor tudta, hogy nem bir nyugodni addig, míg ez a szerelem kielégítve nem lesz a elveszti türelmét, valami bolondot tesz, ha sokáig kell várakoznia.

Pedig még mindig várakozik.

A miatt a leány miatt hagyta ott Pestet is. Az ipa fényes háztartást rendeztetett be a számukra és most ott maradt fenn a palotában Fánnyal. Ő meg lejtett ide, hogy hát ha valamikép közelébe juthat Margitnak és megmondhatja neki, hogy mennyire szereti; hogy kész érte még a házasságát is felbontani, csak legyen az övé.

Egy hete már, hogy lent van. De még nem találkozott a leánnyal. Elmehetne ugyan özvegy Lazárovitsnéhez, hogy Margitot láthassa; de ezt még sem volt képes ezideig megtenni. Maga sem tudta mért, de félt Liánától. Félt tőle nagyon. Talán azért, mert most érzi, mi a boldogtalan, az epedő szerelem; de félt tőle, az bizonyos.

Eközben észre sem veszi, hogy odaér az erdőben ahhoz a patakhoz, melynek patján először találkozott Liánával. S csak akkor üti fel a fejét, mikor üde, csengő hangokat hall közelében.

Egy tisztásra most lép ki Liána, többek társaságában.

Az első, a kit megismer: Szabó Margit. Ott látja Liána mellett Erdős Bélát is. S van ott még valaki, a kinek látása meglepi: a felesége, Schnábele Fanny.

Meglepetéséből még magához sem tér, mikor Liána szavát hallja:

— Ah, ott van Nemes ur! Nos, hát még sem hiába kerestük, megtaláltuk a férjét, ugy-e kedvesem?!

A találkozás feleségével, a gyengéd hitvesi csók és ölelés elég alkalmas volt arra, hogy Nemes Ferenc leküzdhesse meglepetését.

— Mért nem irtad, hogy jössz, édes? kérdezte az asszonytól.

Az pedig nevetve válaszolt:

— Hogy irhattam volna? Papának eszébe jutott, hogy lejövünk ma reggel és ime itt vagyunk. A papa valamin törli a fejét, a mihez a te tanácsodra van szüksége; azért jött le érted, bizonyosan.

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

könyvkötészete

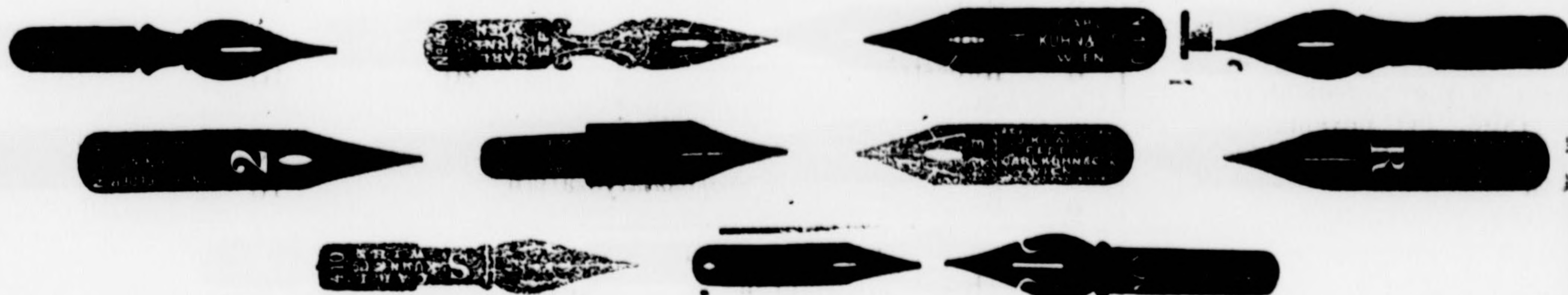
fel van szerelve papirmetsző, sodronyfűző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segítségével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

Kuhn-féle **író-tollak** nagy választékban.

Különféle levélpapírok. (Röntgen-féle sugaraknak ellenálló, kerékpár-jelvényes stb.)

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Photoplastikai. Nemzetközi Panoráma.

Látható: Széchenyi téren a Ribay-kávéház mellett naponta d. u. 4 órától este 10 óráig.

Ezen a héten.

Vasárnap és hétfőn, november 1. és 2-án. Páris pompás látképei. E sorozat pillanati felvételeket tartalmaz.

Kedden és szerdán november 3. és 4-én Észak-Amerikai természeti szépségei Kaliforniával és a Nigara-zuhattal.

Csütörtök és pénteken november 5. és 6-án Az 1889. évi párisi világkiállítás. az Eiffel-torony. (Pillanati felvétel.)

Szombat és vasárnapon november 7. és 8-án Egyiptom Nubiával. Felette érdekes.

Belépti-díj 19 kr., műsor 1 kr.

Gyermekek és katonák őrmestertől lefelé 10 kr., 7 személyre családjegyek, melyeket nem kell egyszerre használni 1 frt.

Két szobából, konyhából és szükséges mellékhelyiségek-
ből álló

csinos utcai lakás

a királyi ítélőtábla közelében
azonnal kiadó. Bővebbet a
kiadóhivatal.

19586. sz.
tkv. 1896.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy ifju Némethy József ügyvéd pécsi lakos utóajánlata folytán Baranyamegye gyámpénztára végrehajthatónak, Emberovits Jánosné szül. Krizmanits Márta pogányi lakos végrehajthatást szenvedő ellen 330 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajthatási ügyében, a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíró-területén levő, Pogány község határában fekvő, a pogányi 197. sz. betétben felvett I. 1—23. sorsz. 1/4 telekre 12/2868. rész legelő illetőségre 1103 frt becsárban mint kikiáltási árban az újabb árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi november hó 30. napján d. e. 9 órakor Pogány községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron, de nem 401 frton alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 110 forint 30 krajcsárt készpénzben, vagy az 1881-ik évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-
szolgáltatni.

Pécsett, a kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál 1896. évi október hó 18. napján.

Bogyay Pongrác
kir. törvényszéki bíró.

5290. sz.
tk. 1896.

Árverési hirdetmény.

A sádsi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Holovics Magdolna birjáni lakos végrehajthatónak özv. Keller Józsefné szül. Birkenmayer Veronika jendő lakos végrehajthatást szenvedő ellen 39 frt 75 kr. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajthatási ügyében a sádsi kir. járásbíró-területén levő Jenőn és határában fekvő a jendő 78 sz. tjkvben felvett A I. 103. hrsz. 65. sz. házra s urbéri illetőségre 493. frtban az árverést ezzel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok 1897. évi évi január hó 4 napján d. e. 10 órakor Jenőn a köz-

ségi házban megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át vagyis 49 frt 30 krt készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-
szolgáltatni.

Sádsdon, 1896 évi október hó 19-én. A kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.

Warga Jenő
kir. aljára bíró

367. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott erdőgondnokság által közhírré tétetik, hogy a vaiszlói uradalmi erdő besenczi erdőrézében lévő 1897. évi vágásban 97 drb. 978.06 m³ és a döngöröki erdőrézében 50 drb. 243.50 m³ tővön álló tölgy épület; szerszám és tűzi szálfá 1896. évi november hó 11-én és következő napjain reggel 8 órától kezdődőleg a helyszínén szállanként nyilvános szóbeli árverés útján a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett el fog adatni.

Ugyancsak a besenczi erdőrézében lévő vágásban a tölgyfa eladása után 284 rakás vegyes dorong és ágfá (Aljfa) hasonló módon rakatonként el fog adatni.

A feltételek a vaiszlói erdőgondnokságnál a hivatalos órák alatt megtédhatók és az árverés napján annak megkezdése előtt ki fognak hirdettetni.

Vaiszló, 1896. évi október hó 30-án.

A vaiszlói közalapítványi m. kir. erdőgondnokság.

17800. sz.
1896.

Szőlővessző eladási hirdetmény.

Pécs szab. kir. város tanácsa közhírré teszi, hogy a tulajdonát képező amerikai szőlőtelepen az alábbi áron a következő fajú amerikai szőlővesszők kerülnek folyó évi őszi szállításra eladásra.

Sorszám	Szőlőfaj neve	Ezer darab		
		I. rendű sima vessző	II. rendű sima vessző	Gyökerező vessző
1	Riparia selecta	8 forint	4 forint	10 forint
2	Riparia portalis	10 "	6 "	15 "
3	Solonis	10 "	8 "	15 "
4	Rupestris Monticola	20 "	10 "	25 "
5	Rupestris Metallica	20 "	10 "	25 "
6	Aramon Rupestris Ganzin I sz.	20 "	10 "	—
7	Gamay Couderc-Colombo Rupestris	20 "	10 "	25 "
8	Berlandieri sima vessző osztályozatlan	—	10 "	—
9	Gyökerezített zöld ojtások külön-külön Riparia selecta és vegyes Rupestris alanyon, vegyes borfaj	—	—	100 "

Ugy az I. rendű, mint a II. rendű vesszők 50 cmtr. hosszúak, az I. rendűek ojtásra alkalmasak azaz felső végükön is 6 mmnél vastagabbak.

A vesszők megrendelhetők f. é. november 15-ig a városi Vincellér iskola igazgatóságánál Pécsett Budai külváros Ágota-utcza 1 szám a vételár 50%-ának előleges beküldésével és vidékre szállítás esetén ezenkívül még 50 kr. csomagolási díj beküldésével. A vesszők szétküldése a megrendelők sorrendje szerint történik és ha a készlet kimerült a foglaló visszaküldetik.

Folyó évi november hó 15-én tul érkező megrendelések csak akkor fognak figyelembe vétetni ha a rendelkezésre álló vesszőmennyiség még megrendelések által kimerítve nincs.

Pécsett, 1896. évi október hó 24-én.

Pécs sz. kir. város Tanácsa.